

**Posudek na diplomovou práci Kláry Adámkové s názvem „Právní gramotnost studentů středních škol a její rozvoj pomocí simulovaných soudů“**

Diplomantka se volbou tématu i způsobem jeho zpracování vydala poměrně nesnadnou cestou. Jak sama několikrát ve své práci připomíná, téma právní gramotnosti česká odborná právnícká literatura vesměs přehlíží a ani tématu příbuznému, právnímu vědomí, není věnovaná dostatečná pozornost. Autorka se tak musela potýkat s nedostatkem pramenů, který jí vedl jak k čerpání z dostupné, jakkoli třeba jen částečně související literatury české, tak k nahlížení do pramenů zahraničních. Mohla jich jistě zapojit větší množství, jakkoli si jsem vědom, že se nevyhledávají jednoduše.

Co se způsobu zpracování týče, diplomantka nejprve zařazuje klasickou teoretickou kapitolu, ve které s pomocí konceptů jiných gramotností (gramotnosti obecné, finanční, informační...), souvisejících pojmů (právní vědomí, právní mobilizace a socializace) i dostupné literatury úspěšně vymezuje ústřední pojem své práce. V kapitole následující představuje výukovou metodu simulovaného soudu, v čemž jí pomáhá již relativně rozsáhlá česká odborná literatura i osobní zkušenost s pořádáním simulovaných soudů, ze které v práci čerpá. V poslední části své práce pak představuje svůj vlastní sociologický výzkum, který provedla na vzorku 240 středoškolských studentů, kteří se zúčastnili simulovaných soudů na Právnické fakultě UK. Poctivě vyhodnotit takto rozsáhlé dotazníkové šetření, zejména nejsou-li data sbírána elektronicky, představuje – jak dobře ví každý sociolog – nemalou námahu, což je třeba na její práci ocenit.

V neposlední řadě zvolila téma mezioborové, nacházející se na pomezí práva, didaktiky a sociologie (zejm. co do použitých metod).

Těší mne, že se autorka nenechala popsány obtížemi odradit a předložila dobře strukturovanou, srozumitelným jazykem psanou a formálně velmi dobře upravenou práci, ve které nejenže úspěšně představuje téma právní gramotnosti a simulovaných soudů, ale věrohodně vyhodnocuje i své hypotézy o přínosech simulovaných soudů. Nejedná se sice o výzkum reprezentativní, to ovšem autorce nebrání dojít k přesvědčivým závěrům. Její práce slouží jako důležité potvrzení přínosu simulovaných soudů pro rozvoj právní gramotnosti středoškolských studentů i výzva pro další badatele v této oblasti, na kterou je možné navázat.

Pokud by autorka zamýšlela v tématu své práce pokračovat, nabízí se její výzkum více propojit s jinými sociologickými šetřeními, ať už těmi zaměřenými na téma právní gramotnosti či právního vědomí u jiných věkových skupin, nebo dalšími výzkumy středoškolských studentů.

V Praze dne 4. září 2017

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.